

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

červenec, srpen 2014

8. ročník / 7. a 8. číslo

„Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi ty věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je malíčným.“ (Mt 11, 25b)

Z kázání biskupa Anastázia Sinajského

Dobře, že jsme tady

Toto tajemství zjevil Ježíš svým učedníkům na hoře Tábor. V době svého pozemského pobytu mezi nimi sice často hovořival o Božím království a o svém druhém příchodu ve slávě, ale protože asi nebyli dostatečně přesvědčeni o tom, co jim o Božím království hlásal, chtěl, aby jejich srdce bylo nejhlubším přesvědčením naprosto proniknuto; a tak aby na základě přítomného zážitku vytušili budoucnost, dal jim na hoře Tábor zakusit Boží zjevení jako předznamenání a obraz nebeského království. Jako by jim přímo řekl: „Aby ve vás dlouhé čekání nevyvolávalo nevíru, již nyní, v této přítomné chvíli slyšte: Amen, pravím vám: Někteří z těch, kdo tady stojí, neokusí smrt, dokud neuvidí Syna člověka, jak přichází ve slávě svého Otce.“

A evangelista na doklad toho, že Kristus skutečně může všechno, co chce, hned potom připojuje: Po šesti dnech vzal Ježíš Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako sníh. A hle, ukázal se Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají.

To jsou divy dnešní slavnosti, to je i pro nás určené spasitelné tajemství, které se teď naplnilo na hoře Tábor: svolává nás sem jak smrt, tak oslavení Kristovo. Nuže, abychom mohli uprostřed učedníků, které Bůh naplnil svatým Duchem, spolu s vyvolenými proniknout do hlubin tohoto neslýchaného a posvátného tajemství, naslouchejme svatému Božímu hlasu, jenž nás neustále z výšin hory svolává.

Tam nahoru musíme spěchat, a troufám si říci, že stejně jako Ježíš. On je zde naším vůdcem a naším předchůdcem do nebe a před duchovními zraky budeme spolu s ním zářit, neboť on jakoby obnoví rysy naší duše a připodobní nás k svému obrazu; jako on sám budeme vždy více proměněni a dostaneme účast na Boží přirozenosti, vždy více budeme připraveni pro Boží království.

Tam tedy pospěšme, s odvahou a radostí, a vstupme do samého středu oblaku, napodobme Mojžíše a Eliáše nebo Jakuba a Jana. Každý z nás ať je jako Petr, uchvácený Božím viděním a zjevením, proměněný tímto skvělým Proměněním, povznesený nad svět, vytržený ze země. Zanechme tělesnosti, opusťme stvoření a obraťme se ke Stvořiteli; jak to u vytržení řekl Petr: Pane, je dobře, že jsme tady.

Ano, Petře, opravdu je dobře, že jsme tady s Ježíšem, a dobré je zůstat s ním navěky. Vždyť co přináší více štěstí nebo co je vyššího a vznešenějšího než být u Boha, být mu připodobněn, být ve světle? Kdokoli z nás, jestliže má v srdci Boha a je proměněn v jeho božskou podobu, určitě zvolá: Dobře, že jsme tady, kde je všechno proniknuto světlem, kde vládne radost, blaženost a štěstí, kde srdce

---

Z kázání biskupa Anastázia Sinajského

---

naplňuje jas, pokoj a slast. Zde vidíme Krista, našeho Pána a Boha, zde si on spolu s Otcem vyvolil příbytek, do něhož přichází se slovy: Dnes přišla do tohoto domu spása, zde jsou v Kristu poklady věčného dobra v míře vrchovaté, zde se jako v zrcadle objevují prvotiny a obrazy budoucího věku.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Kalendárium

4. července od 17,00 bohoslužbu u sv. Vavřince na Petříně svým zpěvem doprovodí pěvecký sbor Oregon Chorale z Oregonu v USA. Po bohoslužbě pak bude následovat ještě samostatný koncert tohoto sboru. Všem doporučujeme tuto jedinečnou příležitost poslechnout si sbor až z „Nového světa“.

18. července od 17,00 se bude mimořádně konat bohoslužba v ordinariátní kapli Na Bateriích 27 na Praze 6 a to z toho důvodu, že po ní bude následovat, již dá se říct tradiční letní grilovací večer. Takže neváhejte přijít s dobrotami, nápoji všeho druhu a dobrou náladou!

8. srpna od 13,00 se opět sejdeme u sv. Vavřince na Petříně, abychom ho společnými silami připravili na nedělní pouť. Trochu zase pozametáme, otfeme trochu toho prachu a nazdobíme oltáře květinami, aby bylo vše na sv. Vavřince důstojné a spravedlivé. Všem pomocníkům předem děkujeme!

10. srpna od 13,00 se u sv. Vavřince a jeho nejbližším okolí bude opět konat Svatovavřínecká petřínská pouť. Opět budeme začínat průvodem od lanovky v **13 hodin**. Sám sv. Vavřinec tak s hudbou a zpěvem odvede všechny až ke chrámu. Tam bude na děti čekat spousta her, výtvarné dílny a další hudba a zpěv. Tentokrát se budou děti moci i nějaké ty písničky s krásnými princeznami ze skupiny Euphorica naučit. Od **15:30** pak divadelní společnost Studna dětem zahraje pohádku. Od **17 hodin** se pak všichni budeme moci přesunout do chrámu, kde začne eucharistická slavnost, které bude předsedat náš biskup Dušan Hejbal. **Po bohoslužbě** pak vystoupí hudební skupina s netradičním názvem Kachna a Zodiac, kteří nám zahrají něco ze své vlastní tvorby. Pokud máte rádi šanson, tak Vás tato část programu určitě nezklame. A jako hřeb večera vystoupí od **19 hodin** nové hudební uskupení našeho varhaníka Vojty Starého, která vám předvede jak v jejich podání vypadají lidové písně černošského proletariátu. Tato nová československá skupina si říká Blues Ob-session.

Kalendář farní obce

Událo se

3. června od 19,00 se v Communii v ulici Karolíny Světlé konal další filmový klub. Tentokrát jsme opět vsadili na klasiku a pustili nádherný film Nebe nad Berlínem. Kdo tento film neviděl, rozhodně doporučujeme.

24. června od 18,00 se na svátek Narození Jana Křtitele konala bohoslužba v rotundě Nalezení sv. Kříže a to s ekumenickým hostem. Tentokrát nás navštívil doc. Petr Sláma, pedagog Evangelické teologické fakulty UK v Praze, konkrétně z Katedry Starého zákona, a posloužil nám Božím slovem. Po bohoslužbě jsme ještě měli možnost s ním podebatovat v Communii.

Narozeniny v červenci a srpnu slaví:

Marek Bárta, Vít Boldiš, Martin František Doubek, PharmDr. Marcela Feiová, ThMgr. Dušan Hejbal, Vojtěch Kaplan, Mgr. Kateřina Kotoučová, Ondřej Lavička, Monika Mádlová, Jonáš Merhaut, Pavla Merhautová, Jindřiška Nevyjelová, Marta Sluková, Katerína Straková, Petra Šťovíčková, Mgr. ThD. Petr Tvrdek, Anna Velebová, Eva Volková, Helena Všetečková.

Pavel Huml, Julie Jägerová, Petr Kamínek, Hana Kuhnová, Albert Nakladov, Markéta Novotná, Martin Petr Oudrán, Ivana Peterková, Jaromír Plavec, Tomáš Pletka, Patrik Rymeš, Veronika Součková, Jiří Antonín Souček, Helena Marie Šeráková, Ivana Taičová, Prokop Tomka, Simona Vojancová.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

3.7. – Svátek sv. Tomáše

Ef 2,19-22

Ž 117

J 20,24-29

Jak často jsou pro mne pochopitelné Tomášovi pocity, když ostatním apoštolům nevěřil, že Pán byl mezi nimi. Jak často i já pochybuji, jak často i já se potřebuji přesvědčit na vlastní oči, abych uvěřila. Ale co když bychom se pro jednou zamysleli ne nad tím, že Tomáš nám dává zrcadlo k tomu, jak často jsme i my malověrní. Co když tím nevěřícím Tomášem je svět kolem nás a my jsme v roli apoštolů, kteří hlásají radostnou zvěst, že Pán žije! Ale „Tomáš“ nám nevěří, protože ho přece neviděl.

Jakým způsobem světu kolem nás ukázat Krista, jak jim jeho ranami dokázat, že byl vzkříšen? Možná ale není náš úkol něco dokazovat. Smířme se s tím, že to co hlásáme a z jaké radosti žijeme, může být neuvěřitelné pro ostatní. Ale dál říkejme to, co jsme poznali a z čeho se radujeme. Za nevěřícím Tomášem pak přijde Pán sám i přes zavřené dveře...

5.7. – Svátek Cyrila a Metoděje

Iz 61,1-3a

Ž 106

2K 4,1-2.5-7

L 10,1-9

Kdysi urazili dlouhou cestu, jen aby bratrům a sestrám na Velké Moravě předali Boží slovo tak, aby mu mohli rozumět. Díky nim spadl závoj nepochopení nad latinskou liturgií, kterou slovanům přinesli misionáři z Franské říše. Najednou i oni mohli vyzvat jméno Páně svým rodným jazykem, rozuměli slovům kněze a s mnohem větší radostí mohli zvolat amen. Tentokrát se skutečným souhlasem, protože věděli, čemu říkají ano.

Cyrl a Metoděj neměli strach vykročit do neznáma a urazit velkou vzdálenost jen proto, aby mohli předat dobrou zprávu. Nezvěstovali nic sami ze sebe, zvěstovali Krista. Sami jen jeho služebníci. Služebníci, které si po stovkách let stále připomínáme a za mnohé jsme jim vděční.

Jací jsme však služebníci Páně my? Umíme také svým životem, svými činy a svými ústy hlásat našeho Pána nebo e pro nás těžké s Pravdou vyrazit třeba jen před dveře vlastního bytu?

Dávej nám, Pane, sílu a odhodlání, jaké měli Cyril a Metoděj.

6.7. – 14. neděle v mezidobí

Gn 24,34-38.42-49.58-67

Ž 45 (Pís 2)

Ř 7,15-25a

Mt 11,16-19.25-30

Chci konat dobro, ale konám jen zlo. Chci následovat Krista, ale skrývám se před tváří Boží. Možná následkem prvotního hříchu v nás stále vítězí slabost k pokušení. Nechceme být špatní, stále pracujeme na svém zlepšení. Stále se snažíme být, co nejbližší obrazu našeho Pána. Stále litujeme všech klopýtnutí, stále prohráváme boj se zlem.

V bezmocnosti padáme na kolena a v slzách prosíme o odpuštění. Vždyť hřešíme myšlením, slovy i skutky a nekonáme, co máme konat. A tolik chceme být jiní...

I Pavel bojoval se zlem, i když chtěl konat dobro, ale jen Bohu díky skrze Ježíše Krista našeho Pána, který nás vykoupil svou smrtí. Můžeme zůstat jeho dětmi, bratry a sestrami. Můžeme být pokoušeni, můžeme vést boj se zlem, to není prohra, že nejsme dokonalí a svatí, vždyť ani Pavel nebyl. Prohra by byla ten boj vzdát...

13.7. – 15. neděle v mezidobí

Gn 25,19-34

Ž 119

Ř 8,1-11

Mt 13,1-9.18-23

Rozséváči rozsévají slovo Boží jak semena do světa. Sázeli hojně bez strachu o budoucí úrodu. Však užitek přijde a bude několikanásobný. A co se nepovede letos, tak příští rok na jaře jistě více vzejde z jejich setby. A za rok znovu. Sít se může znovu a znovu, Bohu díky, za semena, co nevyumírá.

I já jsem, i vy, jste jedním z těchto semen. Tak často se bojím, že ze mě úroda nevzejde. Tak často si připadám jako semínko u cesty. Nechápu a nerozumím. Význam slov mi uniká. Nebo jsem možná jen dopadla na skalnatou půdu. Nadšeně a s radostí přijímám zvěst, vždyť je plná naděje, lásky a vítězství. Jen dokud nepřijde zkouška, kdy mám ukázat, jak ve své víře obstojím. Pak hned vše vyprchá. Možná jsem jen zaseta do trní. Tolik smutků, tolik starostí. Žádné slunce pro růst a tak se udusí, co bylo ve mně živé.

Smím však doufat, modlit se, že i přes všechny zkoušky, trní, kamení, budu i já jednou v dobré půdě. V půdě, která bude mé pevné rozhodnutí pro Pána.

Nedělní a sváteční čtení

20.7. – 16. neděle v mezidobí

Gn 28,10-19a

Ž 139

Ř 8,12-25

Mt 13,24-30.36-43

Stvořil Bůh svět opravdu dobře? Proč je v něm dobro se zlem beznadějně smícháno? Má smysl se tu o něco pokoušet? Je přece tak nesnadné oddělit zrna od plev. Stejně jako sluhové z podobenství bychom často rádi zasáhli ihned a hospodářova trpělivost a optimismus nám jde na nervy. Jenže lidským hněvem Boží spravedlnost neprosadíš a náš Pán nedůvěřuje samozvaným inkvizitorům. Naučme se vidět problém jeho očima. Neptejme se, kde se vzalo zlo, ale kam směřuje. Ke spálení. Nebudeme to však my, kdo rozsudek vykonáme, ženci jsou andělé. Až přijde konečné účtování, až bude jasná hranice mezi dobrou setbou a plevelem, bude zlo ve světě i v církvi jasně pojmenováno a zlikvidováno. Plevel nemá šanci na přežití. My můžeme žít s radostí i útěchou, že už teď je rozhodnuto.

22.7. – Svátek sv. Marie z Magdaly

Pís 3,1-4a (2K 5,14-17)

Ž 63

J 20,1.11-18

Jako by zármutku ze smrti jejího Mistra nebylo dost. Teď stojí před prázdným hrobem a jeho tělo je pryč. Plakala. Plná pocitu beznaděje. Kde ho teď hledat? Vše jako by s tím prázdným hrobem přestalo existovat. Tak takhle končí příběh o jejím Pánu.

Znovu zvedla uslzené oči do temné prázdnoty hrobu a z úleku zatajila dech. Na místě, kam položili Ježíšovo tělo, seděli dva andělé. Jejich bílý šat prozářil prostor jak dvě první hvězdy na noční obloze. Váhala, zda se bát toho zjevení či v tom spatřovat určitou naději. Překvapením možná i nezaznamenala, jejich otázku. Možná chtěla utéct. Opět za apoštoly. Říct jim, co dalšího viděla. Ale v tu chvíli stál za ní Ježíš. To zármutek a zmatení muselo zahalit její oči, když svého Mistra nepoznala. Stačilo však, aby Ježíš vyslovil její jméno a závoje nepoznání spadl z jejich očí.

„Mistře!“ plna radosti se mu vrhla k nohám.

„Noli me tangere. Už nejsem ten, kým jsem býval. Raduj se, je proč se radost a řečni o tom, mým bratřím. Naplnila se má slova. Můj Otec mě oslavil.“

Nedělní a sváteční čtení

25.7. – Svátek sv. Jakuba Staršího

2K 4,6-15

Ž 126

Mt 20,20-28

Asi je nám všem známá touha mít jednou něco jisté. Být zajištěný na důchod. Mít jistou dobrou práci po škole... A když už se nepachtíme za dobrým životem pro nás, snažíme se takto aspoň myslet na naše děti. Stejně tak jako matka Zebedeových synů. Její prosba, kterou směřovala k Ježíši, nebyla o ničem jiném, než o tom, aby věděla, že se její synové budou mít dobré a jisté místo. Koneckonců nebylo by to krásné? Ježíš přece bude židovským králem, obnoví Davidovo království a její synové by byli vedle jeho trůnu.

Nerozuměli a ani ještě nemohli pochopit, co je to Boží království a jaká je cesta k Ježíšovu povýšení.

„Copak můžete pít kalich, který mám pít já?“

Jako by se snažil říct, lidi neblázněte. Dám vám jistotu, po které toužíte, ale ne tak, jakým způsobem o ní smýšlíte. „Věřte, že nebudete chtít pít z mého kalicha.“

„Ale ano, chceme a můžeme!“ upřímná odpověď. Upřímná proto, že neznají zítřejší dny.

I my hrdě a upřímně říkáme „Věřím v Boha...“ a „Jsem křesťan!“ Ovšem byli bychom stejně upřímní a hrdí, kdyby nám ke rtům dali houbu namočenou v octu?

27.7. – 17. neděle v mezidobí

Gn 29,15-28

Ž 105 (Ž 128)

Ř 8,26-39

Mt 13,31-33.44-52

Nic už nás neodloučí od Boží lásky, píše sv. Pavel ve svém listě Římanům. Bůh Otec nás tolik miloval, že obětoval svého vlastního Syna, aby nás všechny vysvobodil. Můžeme být smutní a zatrpklí, můžeme se zlobit a otáčet se zády k našemu Otci, ale nic z toho nás nemůžeme od něj odloučit. Právě v těchto chvílích působí Duch svatý na naše zraněné srdce. Ve chvílích, kdy se zařatými pěstmi nejsme schopni k Bohu promluvit, Duch svatý za nás sám odřikává přímluvnou modlitbu a vypisuje nám ji do srdce.

Bůh nás nenechá ztracené a bezmocné. Vždyť dobrý pastýř opustí své stádo i pro jednu ztracenou ovečku. Nic už nás neodloučí od Boží lásky...

Nedělní a sváteční čtení

3.8. – 18. neděle v mezidobí

Gn 32,22-31

Ž 17

Ř 9,1-5

Mt 14,13-21

Ježíš zarmoucen zprávou o smrti Jana Křtitele, zatoužil být chvíli osamotě. Možná chtěl být chvíli se svým Otcem a pomodlit se za Janovu duši. Možná se prostě chtěl jen na chvíli ztratit davu, když ztráta zalila jeho oči slzami.

Jenže Syn člověka nemá, kam se skrýt. Lid chce být s ním. Naslouchat jeho slovům. Nechat se uzdravovat. Jsi přece prorok, tak nám pomáhej! Důležitá je jejich bolest, ne jeho. A Ježíš se nad nimi slitoval. Uzdravil je a zázrakem je i všechny nakrmil ze dvou rybiček a pěti chlebů.

Pane, vím, že jsi tu pro nás, ale dej, ať nejsme tak sobečtí a dokážeme i naslouchat.

6.8. – Svátek Proměnění Páně

Ex 24,12-18 (Da 7,9-10.13-14)

Ž 97

2P 1,16-21

Mt 17,1-9

Vidět na vlastní oči Kristovu slávu. Zažít setkání nebeského a pozemského světa. Kdo z nás by Petrovi, Jakubovi a Janovi aspoň trochu nezáviděl?

Apoštol Petr ještě po létech vzpomíná na tento okamžik, když říká: „Byli jsme očitými svědky jeho vznešenosti, když se mu dostalo cti a proměnění od Otce a s majestátní slávou zazněl hlas: Toto je můj milovaný syn“. Ani Jan nikdy nezapomněl: "Viděli jsme jeho slávu, slávu jakou má od Otce jednorozený Syn“. To je svědectví mužů, zprvu tak nedůvěřivých, pochybujících a těžkopádných. Jak tyto události oslovují nás?

My, kteří žijeme v době po Ježíšově vzkříšení, víme kdo je Ježíš. Naše víra už tolik nepotřebuje Mojžíše a Eliáše stojícího vedle Krista na znamení, že je dovršením Zákona a proroků. Ale cítit jeho božskou přítomnost potřebujeme. Ježíšovo oslavení na hoře Tábor má svou současnou podobu v jeho eucharistické přítomnosti mezi námi. Ta ještě není nebem na zemi, ale skrze ni prosvítá jeho božská vznešenost a proniká do našich duší. Když se od svátostného Krista vracíme k našim nejvyšším povinnostem, také se nám nechce.

Ale ten záblesk jeho zářící tváře jde s námi a posiluje nás v našem putování, které vede přes Getsemany a Golgotu až k nedělnímu ránu vzkříšení.

Nedělní a sváteční čtení

10.8. – Svátek sv. Vavřince (v katedrálním chrámu slavnost)

Zj 12,10-12a (Mdr 3,1-9)

Ž 112

2K 9,6-10

J 15,18-21 (J 12,24-26)

Ježíšovo minipodobenství o umírajícím zrnku, které se celé dává do služeb nového života, nás zasvěcuje do tajemství oběti, do tajemství srdcí lidí, kteří nemilovali svůj život natolik, aby se zalekli smrti. Takovým byl mladý římský jáhen Vavřinec, který položil svůj život pro Krista, patron církve sloužící, vydávající se a nehledající laciné kompromisy.

Slovo obět' určitě nepatří k nejčastějším výrazům, které dnes lidé používají. Asi častější bude štěstí a prosperita. Za tu pachut' nechtěnosti si můžeme sami. My křesťané umíme být takovými slovními obětníky, a když na nás dojde a blíží se kříž, ten opravdový, ne ozdoba našich budov a rouch, vyhneme se mu pohodlnou zkratkou. Ježíš ale vlastně mluví o prosperitě, to zrnko podstupuje proces, který přináší prosperitu mnoha dalších zrn. A ten, kdo myslí především na sebe, je jalové zrnko, které nemá budoucnost.

15.8. – Slavnost Zesnutí Panny Marie

Zj 21,1-5a

Ž 45

1K 15,54-57

L 1,39-56

Svátek Mariiny smrti není svátek smutku z konce lidského života, ale svátek radosti z jeho naplnění v Boží náruči. A k tomu opravdu není třeba pohádkového oparu tělesného nanebevzetí. Jsme v rukou Božích a nepřestáváme v nich být ani ve smrti, nepřestáváme v nich být nikdy. Nové nebe a nová země se týká každého z nás, kdo podobně jako Maria vykročil cestou víry, která je cestou rizika a přesto má v sobě jistotu v cíli, jímž je Bůh sám. Svátek Mariiny smrti je svátek našich vlastních perspektiv, které cítíme i v našich trápeních a v šedi našeho života. Pomíjivé obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost.

Nedělní a sváteční čtení

17.8. – 20. neděle v mezidobí

Gn 45,1-15

Ž 133

Ř 11,1-2a.29-32

Mt 15,(10-20.)21-28

Sledujeme, co jíme. Studujeme složení výrobku. Někteří si hlídají kalorie. Jiní nejedí raději ve večerních hodinách. Někteří se vyhýbají cukru, jiní tukům, někdo raději spoléhají pouze na zeleninu. Čím dál častěji se objevují zprávy o tom, které potraviny jsou nezdravé, škodlivé či složené z nekvalitních látek. Při všech těchto zjištění člověka možná napadne známé: „To už bych nemohl jíst nic.“

Napadlo nás někdy ovšem se stejným zájmem sledovat, co z našich úst vychází? Kolikrát zalžeme. Kolikrát někoho pomluvíme. Kolikrát někomu řekneme něco zlého v hádce. Slova však dokážou někdy mnohem více zranit či ublížit než to, co sníme.

Slova totiž vycházejí z našich srdcí a do srdcí druhých se i zapisují. Mysleme tedy i na to, co a jak říkáme. Zraněné srdce se léčí špatně.

24.8. – 21. neděle v mezidobí

Ex 1,8-2,10

Ž 124

Ř 12,1-8

Mt 16,13-20

Petr vyznal nejen za sebe, ale i za ostatní učedníky: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha“. Mesiáš je nejen slíbený a očekávaný vládce a vysvoboditel, Mesiáš je ten, který zachraňuje, ten, v němž se Bůh smilovává nad člověkem. To si ovšem může dovolit vyznat jen ten, kdo takového mesiáše potřebuje, kdo osobně potřebuje záchranu a spásu.

Petr se nestal prvním ministrem Ježíšova vládního kabinetu, nestal se knížetem, nestal se hlavou státu, ale skálou. Stal se pro druhé tím, co se jemu samotnému nedostávalo a co našel v Ježíšovi. Skálou, o kterou se dá opřít, po které se šlape a která je přes všechnu lidskou nestálost a nespolehlivost pevná a jistá. Člověk se nerodí jako skála, ale toto charisma, dostává navzdory své ubohosti jako dar uprostřed rozličných a stejně potřebných darů v živém organizmu církve. Protože církev nemá sílu, smysl a nezastupitelnost, když vládne a diktuje lidem, ale když Ježíše považuje za Krista, za osobní záchranu člověka - a tak ho zvěstuje slovem i životem. Tehdy má v rukou klíče od nebeského království a tehdy ji nepřemohou brány pekla - tehdy je živá a má budoucnost.

31.8. – 22. neděle v mezidobí

Ex 3,1-15

Ž 105

Ř 12,9-21

Mt 16,21-28

„Pane, nechod' tam, to se ti nemůže stát.“

Jako bych slyšela svůj hlas, který pronáší tato slova. Při každém vyvrcholení postní doby má ústa chtějí říct něco podobného. Pohled na ukřižovaného Krista, na jeho tělo plné bolesti a vyčerpání, mě také naplňuje bolestí. A když si uvědomím, že takto trpí i kvůli mně, že to já svými hříchy křičím „Ukřižuj ho!“, jsem hned v roli Petra. Chci chytit Pána za ruku a říct: „Prosím ne, pojd' jinam.“

Kdo by přece chtěl, aby milovaná osoba pro nás trpěla takovým způsobem? Ani Petr nechtěl, aby se jeho milovanému Mistru, stalo něco zlého. Asi netušil, co přesně Ježíše v Jeruzalémě čeká, ale rozhodně ho tomu nechtěl vystavit. Vždyť to je přece Mesiáš, Syn Boha živého! Čeká ho sláva a moc. Všichni se mu budou klanět a všichni budou v jeho království šťastní a svobodní.

Petr si nedokázal dát rovnítko mezi slova „mesiáš“ a „obětní beránek“. Ruku na srdce, občas to nedokážeme i my. A to je nám Ježíšův příběh dávno podáván v jeho celistvosti. Víme, co přijde po Velkém pátku. Víme, že Ježíš naplnil všechny starozákonní proroctví. Víme, jaké to je být Božími dětmi. A přesto se občas dokážeme správně porovnat s utrpením a navázat jí na následnou radost z Bílé soboty.

Nejsme v ničem lepší nebo horší než apoštolové, kteří také tápali a nechápali Ježíšova podobenství a jeho předpovědi konce. Možná by i nám patřila slova: „Jdi mi z cesty, satane! Jsi mi kamenem úrazu, protože tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!“

Ano, Pane, přiznáváme, že naše smýšlení je hlavně a často z člověka. I když známe tvé Slovo, i když máme tvého Ducha svatého. Dej prosím, ať se naučíme více naslouchat smýšlení z Boha a dokážeme správně chápat, co nám předkládáš a zvěstuješ skrze Písmo a Ducha svatého.

Rozhovor s Kateřinou Marií-Magdalenou Kudelovou

Katka je naše farnice už nějaký ten rok. Přešla k nám z Církve československé husitské a na HTF studuje husitskou teologii v kombinaci s filosofií. Ovšem její bakalářka se již bude týkat naší církve, konkrétně jejího vývoje od roku 1990. Jak se jí u nás líbí a jak zvládá školu se svým ročním synkem? Na to jsme se Katky zeptali v našem krátkém rozhovoru.

Narozena: 6. 9. 1988

Studium: HTF UK,
Husitská teologie
v kombinaci s filosofií

Hobby: literatura, turistika,
cyklistika, fotografie,

klasická hudba, vaření

Katko, co tě vlastně od husitů přivedlo k nám do naší církve? A v čem vidíš největší rozdíly?

Původně se mi chtělo říct náhoda, ale vlastně to byla moje pravoslavná spolužačka Máša. Jednoho letního dne mi zavolala, jestli bych se s ní nešla podívat na mši ke Starokatolíkům, že prý bude sloužit

její kamarád (a náš duchovní) Petr Vinš. Šla jsem a v tom malém společenství se mi zalíbilo natolik, že jsem začala chodit pravidelně a nakonec se mi stalo duchovním domovem. Tohle léto už to bude pět let...

Rozdílů je tolik, že to ani nejde shrnout jednou větou. To čeho jsem si všimla hned na poprvé, byl výrazně nižší věkový průměr věřících a to, že se po mši hned nerozešli do svých domovů, ale společně šli do hospody, kde se dál věnovali teologickým tématům... To se mi ohromně líbilo. Přišlo mi, že u bratrů Husitů převažují věřící, kteří zdědili víru svých předků a téměř v identické formě ji vyznávají i dnes. U nás jsem měla pocit, že jsem mezi lidmi, které život přivedl z nejrůznějších denominací, mají rozličné zkušenosti a názory a o své víře hodně přemýšlejí.

Před rokem a kousek jsi rozšířila členy naší farnosti o jednoho malého muže, svého syna Patrika. Je to rebel nebo andílek a v čem ti dělá největší radost?

Tak jako asi většina maminek jsem ke svému potomkovi téměř nekritická, takže pro mne to je a bude andílek asi vždycky. Na druhou stranu, už teď na to jak je malý, je to docela výrazná osobnost, je rád středem pozornosti. Největší radost mi dělá už jen tím, jak je zdravý, silný a šikovný chlapeček. A mnohé drobné radosti mi přináší každý okamžik, kdy se něco nového naučí nebo mě něčím rozesměje. A to je každou chvíli. Asi nikdy dřív jsem se nesmála a neusmívala častěji než dnes.

Ovšem osobně si nedovedeme představit, jak se s takovým čiperou dá zvládat škola. Navíc teď píšeš bakalářskou práci. Dá se to skloubit? A pomáhá ti třeba Pát'a aspoň u zkoušek? Obměkčí srdce kantorů?

Rozhovor s Kateřinou Marií-Magdalenou Kudelovou

Kromě toho, že jsem Patrikovi maminkou, mu do jisté míry musím být i tatínkem. Všichni kdo nás znají, vědí, že tatínka nemáme. Volný čas mám tedy jen od chvíle, kdy usne Patrik do doby, kdy usnu já, což bývá za nedlouho. I ten ale mnohdy potřebuji využít k nutným domácím pracím a ke studiu se tak často už vůbec nedostanu. Když byl Patrik ještě miminko, snažila jsem se učit především při kojení. Absolvovala jsem tehdy dvě zkoušky a jednu státní. U té mi z komise dovolili mít Patrika položeného před sebou na lavici. Byl vzhůru a jako by chápal vážnost situace, byl úplně klidný a potichu. Upřímně doufám, že to, že jsem dostala za jedna, nebylo jen ze soucitu s matkou s dvouměsíčním kojencem. Se stejným výsledkem jsem ale absolvovala i dvě předchozí státnice ještě dřív než se mi narodil Patrik, takže se snad přeci jen dokážu něco naučit. ☺ I když je pravda, že před dítětem byly podmínky ke studiu neporovnatelně lepší. Teprve teď mi dochází, že jsem měla vlastně veškerý čas jen sama pro sebe a že jsem ho měla využít líp.

Když jsme se však už zmínili i o tvé bakalářské práci. Jaký je její přesný název a proč sis vybrala právě toto téma?

Tématem mé bakalářské práce jsou dějiny Starokatolické církve od Synody obnovy po současnost. Kromě nutnosti splnit si studijní povinnost se věnuji tématu, které mne osobně velmi zajímá. Přesto, že patřím k Církvi už několik let, podrobnosti jejích soudobých dějin mi nebyly příliš známy. Trávím teď tolik času, kolik jen můžu v našem archivu na ordinariátě, i když je jasné, že v neustálé přítomnosti mé ratolesti mi jde práce opravdu hlemýždím tempem. Přesto mám velkou chuť práci dokončit, bez ohledu na to, zda nakonec zdárně dostuduji či nikoliv. Čistě pro zájem o věc. Když proházím ty archiválie, cítím se být vtažena do děje. Baví mě to.

Ale vlastně, teď začíná léto, prázdniny. Plánuješ si něco? Tedy samozřejmě kromě Svatovavřínecké petřínské pouti, tam (předpokládáme) určitě budeš!

☺ Vidíš, dobře že mi to připomínáš, hned si to píšu do diáře. ☺ Co si nenapišu, to už druhý den nevím. Zatím můj diář ale zeje prázdnotou. Možná podnikneme nějakou spontánní akci jen ve dvou, ale zatím nemám žádný plán. Do zahraničí se asi letos a nejspíš ani v nejbližších letech nedostaneme, ale nudit se rozhodně nebudeme. I nedaleko za Prahou, ve Středních Čechách je spousta krásných a zajímavých míst. Rádi se taky koupeme v zatopených lomech, jezdíme na kole (Patrik zatím jen v sedačce) a hlavně oba milujeme vlaky, takže nás čeká spousta výletů. ☺

Děkujeme moc za rozhovor a přežeme tobě i Patrikovy hezké léto!

Farní vyúčtování za měsíc červen 2014

Příjmy:

sbírky: 5 079,-
příspěvky: 3 050,-
dary: 950,-
úrok: 303,-

CELKEM: 9 382,-

Výdaje:

telefon: 693,-
varhani doprovod: 2 500,-
Communio (služby, nájem)..... 1 123,-
farní kafe 380,-
elektřina: 4 208,-
pomoc v nouzi: 3 000,-
poplatky: 79,-

CELKEM: 11 983,-

ROZDÍL: .....-2 601,-

Běžný účet k 30.6.2014: 1 003 479,-
Pokladna k 30.6.2014: 34 626,-
CELKEM: 1 038 105,-